

ת"פ 20/11/63172 - מדינת ישראל נגד אלירן ערן

בית המשפט המחוזי בbara שבע

ת"פ 20-11-63172 מדינת ישראל נ' ערן

בפני:	כבוד השופט יואל עדן
בעвин:	המואשימה
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד יואב קישון - פמ"ז	
נגד	
הנאשם:	
אלירן ערן	
ע"י ב"כ עו"ד נורית שניי ועו"ד ליאורה גלאובר	

זכור דין

האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתיוקן, בעבורות המפורטוות בשלושת האישומים הראשונים - לקיחת שוחד עבירה לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין (שלוש עבירות), ניסיון עסקה בסם מסוכן עבירה לפי סעיף 13 לפיקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), ביצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (שתי עבירות), וניסיון להעברת חפצים אסורים מסוכנים לאסיר, עבירה לפי סעיף 52(ב)(1)(ג) לפיקודת בתיה הסוחר (נוסח חדש) ביצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

הודהת הנאשם, על פי הסדר הטיעון, הינה באישומים 1, 2, ו - 3 בלבד, הגם שכתב האישום המתוקן כולל גם אישום רביעי, והוסכם על הצדדים כי המואשימה מוותרת על הוכחת אישום זה כנגד הנאשם.

על פי כתב האישום המתוקן, בזמנים הרלבנטיים שירות הנאשם כסוחר בכלא אלה והוא אכן עובד ציבור.

על פי האישום הראשון - בתקופה שבין 18.12.18 ל - 15.2.19 ("התקופה") היה כלוא באגף בכלא בו שירות הנאשם כסוחר האסיר ג'בר אבו רקיין ("ג'בר").

במהלך התקופה במספר מקרים שאינו ידוע במדויק ובמועדים שאינם ידועים במדויק, פנה ג'בר לנאשם בכלא והציג לו להכנס עבוריו לכלא סבוטקס תמורת תשלום כספי. הנאשם דחה תחילית את הצעותיו של ג'בר.

זמן מה לאחר מכן, במהלך התקופה, פנה ג'בר פעמיים נוספת לנאשם וחזר על הצעתו, תוך שציין בין היתר כי ידוע לו היין הנאשם מתגורר, היכן גן הילדים של בתו, ואיזה הרכב הוא מחזיק ברשותו. ג'בר ביקש מהנאשם כי בסיום המשמרות

עמוד 1

ימתין לו ליד ביתו אדם שיביא לנאשם דבר מה וכי הנאשם יbia לג'בר את הדבר מה אליו לכלא.

הנאשם נעה לפניו של ג'בר ובכך קשור עימו קשר לקבל ממנו שוחד תמורה הכנסת סבוטקס לכלא ומסירתם לג'בר.

באותם יום כאשר סיים הנאשם את עבודתו בכלא וחזר לביתו, המתין לו במכונית בחניה בקרבת ביתו, אדם אחר שצורף על ידי ג'בר联系 וזהותו אינה ידועה לנאשם ולמואשמה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, נגש אותו אדם לנאשם ומסר לו קופסת סיגריות ובה כדורים שהנאשם העריך שמספרם הוא 100 וסביר שהם כדורי סבוטקס ("הכדורים"), וסכום כסף בסך של 6,000 ₪.

הנאשם נטל את הכסף לעימו, ואת קופסת הסיגריות עם הcadors הכנס לתיק אותו הוא מגיע לעבודה.

זמן לאחר מכן, במהלך התקופה, כאשר הגיע הנאשם לעבודתו בכלא, הוא נכנס לכלא עם תיקו ובו קופסת הסיגריות שבתוכה הcadors.

בכלא הכנס את הcadors לגיל של נייר טואלט, ומסר את הניל ובתוכו הcadors לג'בר.

במעשיו הנ"ל, הנאשםלקח בהיותו עובד הציבור שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, וניסה שלא דין לעשות עסקה باسم מסוכן.

על פי האישום השני - בשבוע לאחר האירועים נשוא האישום הראשון, פנה ג'בר לנאשם פעם נוספת ובקש ממו להכנס את הcadors לכלא תשלום. הנאשם נעה לפניו של ג'בר ובכך קשור עימו לשוחד תמורה הכנסת חפצים אסורים מסוכנים לכלא.

ג'בר אמר לנאשם כי כאשר סיים את עבודתו בכלא ויחזור לביתו, ימתין לו אדם מסוים בחניה וימסור לו דבר אותו יbia אליו לכלא. אשר הנאשם סיים את עבודתו בכלא וחזר לביתו, המתינו בחניה בקרבת ביתו שני אנשים שג'בר צירף לחברו, אלמוני זהותו אינה ידועה לנאשם ולמואשמה ("האלמוני"), ואדם נוסף בשם אמר אחמד ابو עסא ("אמיר").

האלמוני יצא מהמכונית ומסר לנאשם שkeit שפה היו להערכת הנאשם 50 כדורים העולמים לסיכון חייו של אדם או בריאותו ("הcadors") וסכום כסף בסך 4,000 ₪ זאת כאשר אמר נשאר במכונית.

הנאשם השאיר את סכום הכסף הנ"ל ברשותו, זמן מה לאחר מכן הביא עימו שkeit הcadors הנ"ל הכנסה לכלא,

בכלא הכניסה לגיל ניר טואלט ומסר את הגליל ובו הבדורים לג'בר.

על פי האישום השלישי - במועד שאיןנו ידוע במדויק, לאחר 25.8.19 ולפני 3.10.19 ("התקופה") פנה בכלא אל הנאשם אמר הנזcker לעיל, אשר לאחר האירועים נשוא האישום השני, נאסר ושהה כאסיר באגף בו שירת הנאשם.

אמיר שאל את הנאשם אם הוא זוכר אותו, הנאשם השיב בשילילה, ואمير אמר לו כי הוא זה שהיה במכונית ליד ביתו של הנאשם, כאשר קיבל את הבדורים האמורים באישום השני כדי להכניסם לכלא לג'בר וכיסף תמורה הכנסתם. אמר אף נתן לנאשם פתק וбо מסטר הטלפון של ג'בר כדי שיישוחח עם ג'בר, שבינתיים שוחרר מהכלא.

אמיר ביקש מהנאשם כי ייחדר עבورو סבוטקס לכלא תמורה תשולם. הנאשם סירב תחילת, אולם לאחר פניות חוזרות ונשנות של אמר, נענה לבקשתו, וקשר עמו קשר לקבלה ממנו שוחד תמורה הכנסת סבוטקס לכלא ואספוקתם לאמר.

במהלך התקופה, כשחזר הנאשם לעבודתו לביתו, המתין לו בתוך מכונית אדם שזהותו אינה ידועה לנאשם ולמאמישהו, אותו אדם מסר לנאשם שקיית בה היי כדורים שהנאשם העיריך כשורות כדורים וסביר שהם כדורי סבוטקס, כמו כן נתן אותו אדם לנאשם 4,000 ₪.

הנאשם השאיר את הכסף אצלו, וכאשר חזר לעבודתו בכלא, הכנס את הבדורים לכיסו, נכנס איתם לכלא, ושם מסרם לאמר.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר כאמור, במסגרתו הודה הנאשם בעבודות האישומים 1, 2 ו- 3 שבכתב האישום המתוקן והורשע בעבירות המפורטות באישומים אלה בלבד, והוסכם כי התביעה תותר על הוכחת האישום הרביעי כנגד הנאשם.

על פי ההסדר אין הסכמתו לעניין העונש והצדדים חופשים בטיעונויהם.

הראיות לעונש

3. הנאשם נעדר עבר פלילי, ומטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש.

מטעם ההגנה הוגשו ראיות לעונש, שהן תעוזות הצעינות, ותעוזות הערכה שהוענקו לנאשם במסגרת עבודתו (נ/1, נ/2).

תעוזת הערכה נ/1 הינה מיום 1.6.17, ניתנה ע"י מפקד אוהלי קידר, ובها צוין כי הוא סוחר, סמל אגף, מקצועני, מקובל

על חברי לקבוצה, ומשמש דוגמא אישית, ועל כך ראוי להערכתה ושבח.

תעודת הערכה נ/2 הינה מיום 16.8.2015, ניתנה ע"י מפקד מחוז דרום בשב"ס, ולפיה במהלך עבודתו כסמל באגף חש בהתנהגות מעוררת חשד של אחד העצורים, פעל באחריות והגברת מעקב על תנוונות האסיר, והביקשה העלתה כי האסיר תכנן פגיעה עצמית, ובזכותו מקצועותו וחישותו של הנאשם סוכל ניסיון זה.

טענות ב"כ המאשימה

4. לטענת ב"כ המאשימה, העריכים החברתיים אשר נפגעו הינם אמון הציבור ברשותו של השלטון ומוסדותיו, טוהר המידות של עובדי הציבור, הגינותו שלטונית ומינימל תקין.

בפסקת בית המשפט העליון נקבע לא אחת כי דינם של מקבלי שוחד לרוצות עונשי מאסר בפועל, ובגזרת הדין בעבירותו אלו, יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני שיקולים אחרים, למעט בנסיבות יוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל.

ביחס לעבירות הסמים, נטען כי העריכים הנפגעים הם הצורך לשמור על הציבור, בריאותו ובטחונו, מפני פגיעתם הקשה של הסמים המשוכנים בגוף ובנפש.

הפגיעה בעריכים המוגנים בנסיבות ביצוע העבירות ע"י הנאשם הינה בדרגת חומרה גבוהה. מדובר למי שירות כסוחר, אשר אמרור היה במסגרת תפקידו להיות אמון על אכיפת החוק והמשמעות, להילחם בעצמו בתופעת ביצוע עבירות פליליות בין כותלי הכלא, ובכלל זה למנוע החדרת חפצים אסורים, ותחת זאת הנאשם מעלה באמון שניית בו, והכנים לכלא מספר רב של כדורים שהם כדורי סבוטקס או כדורים העולאים לסיכון חייו של אדם או בריאותו, והעבירים לאסירים תמורה שוחד בסכום מצטבר של 14,000 ₪.

ב"כ המאשימה טען כי מתקיים מבחן "הקשר הדוק" וניתן לראות בכל שלושת האישומים כאירוע אחד הכול מספר מעשיים, ועתה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל - 54 חודשים, זאת לצד רכיבי עונשה נוספים שיכללו קנס ממשועוטי העולה על 14,000 ₪, ומאסר מותנה ממושך ומרתייע.

בתוך המתחם התבקש להעמיד את עונשו של הנאשם בחלק העליון של השלישייה התחתון, ולהטיל 36 חודשים מאסר.

לאור כך שבפני שירות המבחן אמר הנאשם כי פעל כפי שפועל בשל החשש לבני משפחתו, נטען ע"י ב"כ המאשימה כי הנאשם שימש כסוחר האמון על שמירת אכיפת החוק, ומצופה היה כי ידועו לממוני עליו ולא עונה לפניות אלו, לא נטענה טענת הגנת כורח ואף לא קרבבה לסייע זה, וסוחר שעיקר תפקידו לאכוף חוק גם כאשר נדרש לעמוד בסכנה או באיום, אינו יכול להסתתר מאחריו טענת חשש או פחד, וכי פעילותו העבריתנית של הנאשם נמשכה לאורך תקופה ממושכת, ובמסגרתה לא חדל מההכנס לכסו אלפי שקלים, 14,000 ₪ במצטבר, ועוד נטען כי אין אינדייקציה לקיומו

של הנסיבות המפורטות בסעיף 40ט(א)(6) - (9) לחוק העונשין, ולפיכך, אין כל צורך לדון האם הן מפחיתות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם, והאם בית המשפט יתחשב בהן לקלала.

טענות ב"כ הנאשם

5. לטענת ב"כ הנאשם, יש לאמצץ את המלצה Shirot המבחן, ולהטיל על הנאשם מאסר אשר ירצה בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן לשנה, ועונשים נלוויים.

נטען כי כתוב האישום המתוקן מפרט את מסכת האינויים המרמזים, אך הברורים, אשר הופנו כלפי הנאשם מצד ג'בר, לאחר שה הנאשם חזר וסירב לבקשתו של ג'בר להכניס עבورو חומרים לכלא, תחיליה עמד הנאשם באופן עיקש בסירובו, אולם לאחר פניות חוזרות ונשנות, אשר לוו באוטן אמירות, המפורטות בכתב האישום המתוקן, בדבר המידע שיש לג'בר אודות הנאשם ומשפחתו, הסכים הנאשם לבצע את המבוקש.

נאמר כי ההגנה אינה טעונה לתחוללת הגנת הכוורת, אולם לא ניתן להמעיט בחשיבות ובהשפעה של אותן אמירות על הלחץ שהביא את הנאשם להסכים להצעתו של ג'בר, וمرة שمعد לראשונה, הדרך חוזרת היתה, מطبع הדברים, קשה עוד יותר.

נטען כי אנו הרבה פעמים לומדים את הילך הרוח והמצוקות בהם היה נתון הנאשם, גם מכלי נוסף שהוא תסקרי שירות המבחן. לא מדובר על עובדות, מדובר על הסבר הנאשם מודיע פועל ובחר לפעול.

נטען כי מהתקיר עולה שההaint ביצע את המעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן, בשל החשש וחוסר תחושת המוגנות, על חייו וחיי משפחתו, נוכחות האמירות של ג'בר, לצד תחושות התסכול של הנאשם מההחלטה להעבירו מכלא אוהלי קידר שם ביצע תפקיד בכיר יחסית, ככלא אלה, שם שובץ בתפקיד יותר.

נטען כי אין פרשנות אחרת, אחרת לא היה ערך לסעיף 4 לaioshom הראשון, אשר בו צוינו האמירות והפניות של ג'בר לנางם, לרבות האמירות כי ידוע לג'בר הין הנאשם מתגורר והין גן הילדיים שלו.

ביחס לaioshom השלישי, נטען כי הסמים לא נתפסו, אותו תחליף סבוטקס לא נתפס, הכל מבוסס על הערכות של הנאשם, גם מבחינת הכמות, וגם מבחינת מה שהוא שזה היה, אין לנו וודאות, וכן כתב האישום מנוסח בכמותו שההaint העיריר, או סבר שהם ממשו מסויים.

נטען לשיתוף פעולה מלא של הנאשם עם רשות אכיפת החוק, מרגע שנתפס הוא מסר את מלא המידע, שיתף פעולה כמייבב יכולתו ולמרות החשש לביטחונו שלו ושל משפחתו, גם היום הוא צפוי להיות העד המרכזי נגד אותם נתונים השוחദ המנהלים את משפטם.

נתען כי הנאשםILD נושא ואב לילדה כבת 7, הוא נעדר עבר פלילי, גדל בצל אב מכור לאלכוהול אשר לרוב נעדר מהבית, וכאשר נכח היה אלים כלפי בני המשפחה ואף ריצה עונשי מסר בגין עבירות אלימות, וחurf הקשיים ס"מ 12 שנות לימוד, גויס למג"ב, שירות שירות צבאי מלא, מחציתו כלחם ומחציתו בתפקיד אורפי, ולאחר מכן השתלב בעבודה וסייע כלכלית למשפחה, עבד בתחום האבטחה, והתמיד בניסיונו להתקבל לשב"ס, דבר שעלה בידו, כך שהתגיים בשנת 2014, עבד במשך 6 שנים כסוחר, וביצע את תפקידו בצורה טובה מאוד.

בשל האירועים נשוא כתוב האישום פוטר הנאשם מעבודתו בשב"ס, ותקופת הקורונה הקשתה מאוד על מציאת משרה חלופית, כיווןעובד במפעל באופקים, ומעורבותו בעבירות נשוא כתוב האישום היזotta טטללה כלכלית ורגשית למשפחה.

נתען כי הנאשם תיאר תחושות בשואה בפני שירות המבחן, חריטה כנה, והבנה של חומרת מעשיו והשלכות הפגיעה בו, במשפחה, ובמערכות בה עבד.

נתען להתרשם קצינת המבחן על כי ענישה אשר תכלול מאסר מאחורי סORG ובריח תגבה מה הנאשם מחיר אישי ורגשי גבוה ביותר, בפרט לאחר שימוש כסוחר, וכעת נמצא מעברו השני של המתรส, ולפיך המליץ שירות המבחן על מאסר בדרך של עבודות שירות לצד מו מב奸.

לטענת הגנה, מתחם העונש ההולם נוע בין 9 ל - 18 חודשים מאסר, וענינו של הנאשם מצוי בתחום המתחם כפי שאף הומלץ ע"י שירות המבחן, ונוכח האמור התבקש בית המשפט להטיל 9 חודשים מאסר אשר יכול וירצז בעבודות שירות, לצד עונשים נלוים וצו מב奸 לשנה.

ה הנאשם אמר כי הוא מבין את הטיעות ואת הנסיבות, הוא רוצה להשתקם ולהמשיך הלאה בחיים, הדרך זו אינה דפוס חייו, הוא הפסיד הרבה בשנתיים האחרונות, עבודה וחברים, עבד קשה, יעשה הכל כדי לשיקם את חייו ולהחזיר לתלמי, ולמצב זהה לא יחזור יותר.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

6. ביצוע העבירות ובאופן ביצוע פגע הנאשם בערכים המוגנים הבאים: בעבירות השודד - טוהר המידות של פקידים ציבור אשר נדרש להבטיח פעולה מי שמופקדים בידיו כוחות וסמכויות, לפעול ביושר ובהגינות, פעילותו התקינה של המנהל הציבורי, הגינות שלטונית, ואמון הציבור ברשות הציבור ובעובديו. בעבירות הניסיון לעסקה בשם מסוכן - שמירה על הסדר החברתי, שלום הציבור, שלטון החוק, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות כפועל יוצא מעבירות הסמים. בעבירות ניסיון להעברת חפצים אסורים מסוכנים לאסיר - שלטון החוק, שמירה על התפקוד התקין של מתקני הכליאה, ודאגה לבリアותם וביטחונם של האסירים.

לענין הערכים שנפגעים בעבירות השודד, נקבע כי:

"עבירות השודד הן חלק מסוימת של עבירות הקבועות בחוק העונשין, שנועדו להניב נורמות התחנוגות וראויות בקשר עובדי ציבור ולמנוע גילוי שחיתות מצדם. בפסקתנו הוכרו שלושה ערכיים עליהם נועדו האיסורים הפליליים על מנת שוחד ולקיחתו להגן: טוהר המידות של פקיד הציבור, שנועד להבטיח כי האנשים שבידם מופקדים כוחות וסמכויות לפעול בשם הרשות ושהבאים חובת נאמנות לציבור יפעלו ביושר ובהגינות; פעילותו התקינה של המינהל, שעלולה להשتبש אם עובדי ציבור שנותן להם שיקול דעת ישקלו שיקולים זרים בשל שוחד שניתן להם; ואמון הציבור במערכות השלטונית, שהוא חיוני לקיום חיים דמוקרטיים תקינים וועלול להיפגע אם השירות הציבורי יתפס בעיניו הציבור כמושחת וכמי שעובדיו נוהגים לקבל שוחד." דנ"פ 7/07, 24/08 מ"י נ' ברק כהן (ועתירה שכנדג) (2.3.2009).

רבות נפסק בדבר חומרת עבירות השודד והענישה החמורה הראויה במסגרתה.

לענין זה ר' ע"פ 3927/16 מ"י נ' בר זיו (23.2.2017): "החומרה היתרה שבUBEITAT לكيית שוחד על ידי עובדי ציבור היא מן המפורסמות. רבות מאד נכתב על סכנתה המרובה של תופעת השודד במערכות השלטון והשחתת המידות ולפניה בחוסנה ובצביונה של החברה". (סעיף 9 לפסק הדין). עוד ר' ע"פ 419/92 מ"י נ' חיים כהן (וערעור שכנדג), פד"י מז(3) (4.8.1993) בעמ' 821, וכן ר' ע"פ 6564/04 סטואה נ' מ"י (18.10.2004), ור' ע"פ 10735/04 יצחק גולדמן נ' מ"י (20.2.2006).

7. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש לראות בשלושת האישומים כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. אכן, בჩינת שלושת האישומים על הנسبות המפורחות בהם מביאה למסקנה כי מתקיים "הקשר הדוק" בהתאם לאמור בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.2014). שלושת האישומים כוללים מעשים דומים ומהווים מסכת אחת נמשכת, הערכיהם הנפגעים באישומים השונים דומים, וככלל מדובר במעשים אשר קיימים ביניהם קשר הדוק.

לפיכך, יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל שלושת האישומים, אך בקביעתו תובה העובדה שמדובר בשלושה אישומים הכלולים בעבירות נפרדות.

8. לאור הנسبות המפורחות בכתב האישום המתוקן, ביחס לאיומים אשר הופנו כלפי הנאשם, אשר סירב בתחילה, כמה פעמים להצעות שהוצעו לו, והואיל ונסיבות אלו רלוונטיות לקבעת מתחם העונש ההולם, להלן תחילת התייחסות לאופן קביעת המתחם.

קבעת מתחם העונש ההולם נעשית בעיקר תוך התייחסות לנسبות המסויימות של ביצוע עבירה ואנייה קשורה אר בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק, אלא, וב-anchor, בנסיבות בהן בוצעה, תוכזאתה, מידת חומרתה. ר' לענין זה ע"פ 13/13 רן חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013) בו נפסק:

"מתוך העונש ההולם הוא אמת-מידה נורמטיבית, המשקלה את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מן העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם. בשלב זה איננו מתחשבים בנסיבותו האישיות של הנאשם, הינו נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה (ראו סעיף 40א'), דוגמת נסיבות חייו של הנאשם, הפגיעה שתיגרם לו ולמשמעותו כתוצאה מהעונש, מאਮץיו לחזור למוטב ועברית הפלילי או היעדרו. אולם אין בכך כדי לגרוע מהצדון האינדיבידואלי שהענין המחוקק לשלב עיצוב המתחם, אשר בא לידי ביטוי בהוראה להתחשב בסוג העבירה בנסיבות המסויימות שבהן היא בוצעה (למשל: קיומו של

תכןן מוקדם, נזק בכוח ובפועל, מידת אכזריות כלפי הקורבן וכו'), ותוך התייחסות למידת האשם של הנאשם המסייעים שלפנינו (למשל: הסיבות שהובילו לביצוע את העבירה, חלקו היחסי בביצועה, יכולתו להימנע מהמעשה, מצוקתו הנפשית עקב התעללות מצד קורבן העבירה וכו')."

קביעת מתחם העונש ההולם הינה בעלת צבון אינדיבידואלי הבא לידי ביטוי בניסיבות ביצוע העבירה, וכפועל יוצא מכך המתחם הנקבע קשור באופן ישיר לעובדות המוסכמות המפורטות בכתב אישום מתחוקן עליו הסכימו הצדדים.

ר' לעניין זה ע"פ 8641/2013 **מוחמד סעד נ' מ"י** (5.8.2013):

"כלומר, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בניסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה. על כן, אין זה מן הנמנע כלל, שלאותה עבירה יהיו כמה מתחמי עונישה שונים הנגזרים מן הניסיבות הספציפיות שבהן נעbara".

עוד ר' ע"פ 1127/2014 **עמאאל גברזגי נ' מ"י** (15.1.2014):

"כפי שובייהר. חברותי, השופטת ע' ארבל, עמדה בפרשה אחרת על דקנות זו, וקבעה, כי בעת קביעת מתחם העונישה לא ניתן להסתמך אך ורק על העונישה הנוגגת, ולאחריו "מתחם כללי", שכן גם בכך, לא תוגש תכילת תיקון לחוק, המבקשת לעמוד על הניסיבות הספציפיות של כל מעשה עבירה, טרם קביעת המתחם. חברותי הטעימה בעניין זה כי גודלו של מתחם העונישה יקבע מקרה למקרה, בהתאם לניסיבות מעשה העבירה ולשונותן".

עיקרון העונישה האינדיבידואלית אשר מקבל ביטוי גם במסגרת תיקון 113 מחייב כי בקביעת המתחם ינתן משקל מרכזית לניסיבות המסוימות של ביצוע העבירות. עיקרון העונישה האינדיבידואלי בהקשר זה משמעו לעתים החמרה במתחם, ולעתים הקללה בקביעת המתחם. הכל בהתאם לניסיבות המסוימות של כל מקרה.

מצאתנו לנכון להרחיב בעניין זה, הויאל וכותב האישום מתחוקן מצין עובדות מוסכמות אשר צרכות לבוא לידי ביטוי בקביעת המתחם לאור הוראת סעיף 40(א)(5) לחוק העונשין, בו נקבע:

"בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצעו הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של ניסיבות הקשורות ביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה".

יאמר כבר עתה כי אל מלא העובדות המוסכמות בכתב האישום מתחוקן, אשר מתייחסות לשאלת מה הסיבות אשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירה, היה על מתחם העונש ההולם שייקבע להלן, להיות גבוה באופן משמעותי. ואולם, לאור העובדות המוסכמות, בפרט ביחס לאיומים אשר הופנו כלפי הנאשם, סבורני, כי לא ניתן לתת לכך משקל בקביעת המתחם.

9. באישום הראשון מצוין בסעיף 2 כי במספר מקרים ובמועדים שאינם ידועים, פנה ג'בר אל הנאשם בכלא והציג

לו להכניס עבورو לכלא סבוטקס תמורה תשלום כספי. בסעיף 3 לכתב האישום המתוון נכתב כי הנאשם דחה תחילת את הצעותיו של ג'בר.

אנו רואים כי לא רק שהנאשם איננו היוזם של המעשים שבוצעו לאחר מכן, אלא שאף הוא דוחה את ההצעות של אותו ג'בר.

סעיף 4 לכתב האישום המתוון, מתאר איום אשר ג'בר מאיים על הנאשם, כמו פעמים נוספות, ואיום זה איננו אף איום על הנאשם עצמו, אלא במסגרת האיים מצין ג'בר כי ידוע לו היכן הנאשם מתגורר, היכן גן הילדים שלו בתו, ואיזה הרכב הנאשם מחזק ברשותו.

רק לאחר שג'בר פנה כאמור פעמים נוספות לנאנם וחזר על הצעתו תוך שהוא מצין את העובדות האמוריות המהוות איום, נעהו הנאשם לפניו של ג'בר.

אין מדובר באיום אחד בלבד. כתב האישום המתוון מצין כי ג'בר פנה "פעמים נוספות" לנאנם וחזר על הצעתו, תוך מצין את הדברים האמורים - האיים על הנאשם וככלפי בתו.

לא יכול להיות חולק בדברים אלו מהווים איום, ואף איום של ממש.

מלוח הזמן והשתלשות העניינים המפורטת בכתב האישום, עולה כי היענות הנאשם לפניה של ג'בר באה רק לאחר שמספר פעמים ממשיע ג'בר את האיים כלפיו.

מדובר בעובדות מוסכמת, אשר נכתבו בכתב האישום המתוון, ואין להתעלם מהן.

עליה מעובדות אלו כי מספר פעמים פונה ג'בר אל הנאשם, מציע לו כי יכנס עבورو סבוטקס תמורה תשלום כספי, והנאשם מספר פעמים מסרב לכך. הנאשם עמד בסירוב עד אשר ג'בר החל לחזור על הצעתו, בצווף איומים על הנאשם ועל בתו.

הדברים האמורים מפורטים באישום הראשון. האישום השני עניינו מעשה שבוצע בשבוע לאחר האירועים נשוא הנאשם הרראשון, ובאישור השלישי מדובר במעשים שנעשו כחצי שנה לאחר מכן.

באישום השלישי, בחילופי חצי שנה מהאירועים הראשונים והשני,שוב בתחילת מסרב הנאשם לבקשתה אשר הפעם באה מצד אמר, אשר על פי האישום השני, קשור את הקשר עם ג'בר.

סעיף 5 לאישום השלישי בכתב האישום המתוון, מצין כי תחילת סירב הנאשם לבקשתה של אמר להחדיר עבورو סבוטקס לכלא תמורה תשלום, אולם לאחר "פניות חוזרות ונשנות" נעהה לבקשתו.

שוב רואים אנו כי לא רק שהנאשם איננו היוזם, אלא שהוא בתחילת מסרב.

באישום השלישי לא מצין כי הנאשם אוים, אולם לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בפניה של מי שקשר קשר באישום השני עם ג'בר, היה חלק מהשתלשות העניינים באישום השני, ומובן כי אותו איום אשר היה חלק מהנסיבות במסגרת פעולה הנאנם, עודנו מרחף על המעשים, גם באישום השלישי.

אין מחלוקת כי אין מדובר בקרבה לסייע לאחריות פלילית. ואולם, העובדה שאין מדובר בקרבה לסייע לסייע, אינה שוללת את החובה להביא במסגרת הנسبות הרלבנטיות לקבעת המתחם את הסיבות שהביאו נאשム לבצע את העבירה. כך, נסיבות של קרבה לסייע לאחריות פלילית הינה בס"ק (9), והסיבות שהביאו נאשム לביצוע עבירה הינה בס"ק (5), ובנפרד.

לצדדים ניתנה האפשרות להרחיב טיעוניהם ביחס לנسبות ביצוע העבירות הרלבנטיות לקבעת המתחם, בפרט לאור סעיף 4 לכתב האישום המתוקן, והוראת סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין.

ב"כ המשימה טען כי האמור בסעיף 4 לכתב האישום המתוקן, אינו משפיע על חומרת מעשה העבירה ואשם של הנאשם, באופן שיש בו כדי להפחית מחומרת המעשה ומידת אשםו של הנאשם.

סבירוני, כי טיעון זה אינו מתישב עם ההוראה המפורשת של סעיף 40ט(א) ועם ס"ק (5).

סעיף 40ט(א) מביא שורת נסיבות אשר יכול ויהי בהן כדי להשפיע הן על **"חומרת מעשה העבירה"**, והן על **"אשםו של הנאשם"**. כך על פי לשון החוק.

משכך, אם קיימת סיבה מסוימת אשר הביאה נאשム לבצע עבירה, לא ניתן להתעלם ממנה, ויש לבדוק האם היא משפיעה על החומרה ועל האשם. איום על נאשム בדבר פגעה בו, בבתו אשר בגין ילדים, וברכושו, הינו איום אשר לא ניתן להתעלם ממנו, הוא נכנס לגדיר הנسبות הקשורות ביצוע העבירה, והחוק מחייב לבדוק את השפעה שלהן על חומרת המעשה ועל האשם של הנאשם.

ניסוח כתוב אישום מתקן, במסגרת הסדר טיעון, הינו תוצאה מסוימת ומתן ודין ודברים בין הצדדים. מנוסח כתוב אישום מתקן, אשר נאשם מודה בעובdotיו, הרי שכל העובדות המפורטות במסגרת כתוב אישום מתקן זה, צריכות להתייחסות, וכל העובדות הללו מוסכמתות על הצדדים.

כל שבסבו ב"כ המשימה כי עובדות מסוימות, העובדות המפורטות את האוימים אשר אינם גיבר על הנאשם, אין משפיעות ואין רלבנטיות, הרי שיכולים היו לעמוד על כך שעבודות אלו לא יבואו בוגדר העובדות המוסכמתות הכלולות בכתב האישום המתוקן, ואילו לא היו הצדדים יכולים להגיע להסכמה בעניין זה, הרי שרשאים היו ב"כ המשימה לעמוד על שמייעת ראיות.

ההסכמה על העובדות מחייבת את שני הצדדים, הן את התביעה והן את ההגנה, הן ביחס לעובדות אשר עולה מהן חומרת מעשה וחומרת אשם של נאשם, והן ביחס לעובדות אשר עולה מהן מידת פחותה של חומרה ומידת פחותה של אשם.

10. ב"כ המשימה טען כי בעובדות כתב האישום המתוקן לא נאמר שהנאשם עשה זאת מtower פחד, אך הוסיף: **"אני ער שהתיאור מרמז על אפשרות של פחד, אני לא רוצה להסתיר דברים הנאשם גם אמר שהוא פחד."**

דברים אלו של ב"כ המשימה ממחישים לטעמי את הצורך הרואוי לאיום אשר אוים הנאשם, מספר פעמים, לפני שנגענו להצעה שבאה מצד המאיהם.

זאת ועוד, ככל שעובדות כתב האישום צריכות לפרשנות, הרי שאיני סבור כי יש להחזיק דיווק את הפרשנות השוללת נסיבה אשר יכולה להפחית במידה מסוימת מידת חומרת האשם של הנאשם.

ב"כ המאשימה עצמה מאשר כי כתוב האישום "**מרמז**" על אפשרות של פחד. סבירני, כי אין מדובר בرمץ אלא באיום ברור, ויש לומר אף בוטה, שగ'בר מאיים על הנאשם.

לו צריכים היו לבחון את הנטיות המפורטות בסעיף 4 לכתב האישום המתוקן, במובן של התקיימות יסודות עבירות האיוומיים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, סבירני כי לא היה חולק על כי ניתן לראות דברים אלו כמקיימים באופן ברור את יסודות עבירת האיוומיים.

יש להתייחס לא רק לעצם העובדה שמדובר באיום, אלא יש לבחון את טיבו ומהותו, על מנת לתת לו המשקל הראוי, כשובחניםanno את הדברים במסגרת הנורמטיבית של סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, וմבקשים לבחון את חומרת המעשה ואשםו של הנאשם.

במקרה זה מדובר בשלושה עניינים המפורטים באיום אשר ג'בר חזר עליו כמה פעמים. האחד - ידוע לג'בר היכן הנאשם מתגורר, השני - ידוע לג'בר היכן נחים הילדים של בתו של הנאשם, והשלישי - ידוע לג'בר איזה הרכב הנאשם מחזיק ברשותו. יש לראות בדברים אלו איום מוחשי, הן כנגד הנאשם עצמו, והן איום אשר משמעו סכנה לבתו של הנאשם, אשר הינה בגין ילדים.

אם לא די בכך, הרי שג'בר שלח אדם אשר המתין במכונית בחניה בקרבת ביתו של הנאשם, ומכאן שהדברים ביחס לידעו של ג'בר אין בדברים בכלל, אלא עולה מכתב האישום כי הוא ידע היטב את הפרטים שאמר שהוא יודע.

ב"כ המאשימה טען כי הטענה שהפעולה בוצעה מתוך פחד היא סוג של הגנת כורך, אין טענה לקרבה לסיג, לא מתוקים הסיג, והוסיף כי סעיף 34טו לחוק העונשין, העוסק בהגנת ה兜ר, קבע שהגנות אלו של ה兜ר אינם חלות על מי שמוטלת עליו חובה על פי דין, או מכוח תפקידו לעמוד בסכנה או באיום. נטען כי כאשר מדובר בסוחר שתפקידו לשמור על אסירים, הוא אינו יכול לומר שהוא מפחד.

ניתן היה לקבל טענה זו של ב"כ המאשימה, لو מדובר היה בטענות מכוח הגנות הצורך וה兜ר. הוראת סעיף 34טו מתייחסת להוראות סעיפים 34יא ו- יב, הגנות הצורך וה兜ר, ולאו בלבד. מכאן, ככל שהיא הנאשם טוען להגנת הצורך או להגנת兜ר, הרי שהיא טעונה ב"כ המאשימה רלבנטית, ומכוון סעיף 34טו, היה מקום לדוחות את טענות הנאשם בדבר צורך או כורך.

ואולם, חוק העונשין, לצד הוראת סעיף 34טו המתייחסת אך להגנות הצורך וה兜ר, קבע הוראות נפרדות בסעיף 40ט(א), הוראות אשר עניינן חומרת מעשה העבירה ואשםו של הנאשם.

איןנו מצוים בהתייחסות לקרבה לסיג לפי ס"ק (9). מצוים אנו בגדרו סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין. הוראת סעיף זה עצמאית, ומחייבת לבחון את הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, והאם יש בהן כדי להביא להשפעה על חומרת מעשה העבירה ואשםו של הנאשם.

מכאן, שההוראת סעיף 34טו אינה שוללת את הוראת סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, שתי הוראות חוק אלו דרות זו לצד זו, וכל אחת מהן עניינה שונה מהאחרת.

בע"פ 9598/16 **קטיש נ' מ"** (13.7.2017) הולטה טענה ביחס לקרבה לסיג, והטענה נדחתה. ענייננו בטענה שונה, ובנסיבות שונות. שם מדובר היה באיום שייגרםו "**מצבים לא ניעימים**" (סעיף 1 לפסק הדין). בעניינו, מדובר בסדרת

אינומים שונים וחומריים כמו מונחים, כמפורט לעיל.

בע"פ 4364/15 **עורקי נ' מ"י** (8.11.2015) מצין בית המשפט העליון, בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה (בסעיף 12 לפסק הדין), כי בית המשפט המחויז בחן את העובדה שהמערער אויים, כנשובה שעמדה לccoli למערער בקביעת המתחם: "כמו כן, לא מצאנו ממש בטענותו של המערער כי בית המשפט המחויז לא שקל את הסיבות שהביאו את המערער לבצע את העבירה בקביעת מתחם העונש. בית המשפט המחויז עמד במפורש על כלל הנסיבות אותן מאזכר המערער בטיעונו: המנייע של המערער למשה, אשר שורשו באוים של המתلون עליו כי ינתק את הקשר עם אילנית; על כך שמקור המפגש הוא בתנהגו של המתلون, וכי הוא זה אשר יוזם את המפגש; ועל כך שבמועד האירוע אחז המתلون בחפש חד וכי המערער אויים מכך. נסיבות אלה עמדו לumaruer לcoli בקביעת מתחם העונש, כפי שעולה בבירור מגזר דין של בית המשפט המחויז".

מהאמור לעלה, כי אויום אשר מאויים המבצע הינו רלבנטי, יש לבחון אותו במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירה, כאשר נקבע מתחם העונש ההולם.

אין בבחינת האויום כדי לשולлеч את העובדה שתפקידו של הנאשם כזה אשר מחייב לנקוט בצדדים אחרים כאשר הוא מאויים. אך מנגד, אין בתפקידו של הנאשם, כדי לשולлеч חלוטין את הבדיקה של מידת אשמו על פי סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין.

העובדת סעיף 34טו שוללת הגנות צורך וכורח כאשר מוטלת על אדם חובה על פי דין או מכוח תפקידו לעמדות בסכנה או באוים, אינה שוללת הבאת האויום במסגרת הנסיבות של ביצוע העבירה, הבדיקה על פי סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין.

תפקידו של הנאשם היה תפקיד של סוחר בבית סוחר. הנאשם יכול היה לפעול לסייע לאוים, והיתה לו אפשרות לנקוט בדרך חלופית. עובדה זו על כי הייתה אפשרות לסכל את האויום, הינה עובדה אשר גם היא רלבנטית לבחינת מידת האשם על פי סעיף 40ט(א)(5), במובן זה שככל שהיא אפשרות לסכל את האויום, הרי שהמשקל אשר ינתן במסגרת סעיף 40ט(א)(5), לאוים כಸיבה שהביאה נ羞ם לבצע עבירה, יהיה קטן יותר.

מכל האמור, המסקנה הינה כי סעיף 40ט(א)(5) הינו הוראת חוק עצמאית, אשר אין לשולлеч את תחולתה בעניינו של הנאשם. הנאשם אויום מספר פעמים. מנגד, אויומים אלו לא היו ככל אשר לא נתנו לנ羞ם שהות ואפשרות לסייעם לפני שביצעו את אשר ביצעו.

מכאן, שיש לתת משקל לאוים, טיבו ומשמעותו, ומסקנתי היא שהאוים משפיע לcoli על מידת אשמו של הנאשם, אך מנגד, אין מדובר בהשפעה מכרעת, ואין מדובר בהשפעה אשר תוכאתה מתחם אשר לא יכול ענישה מוחשית.

בחינת ההשפעה על אשמו של הנאשם תיעשה תוך איזון בין האויומים, ריבויים ומהותם מזה, ואפשרות הנאשם לנקוט בדרך חלופית, מזה. כל אלו גם על רקע תפקידו של הנאשם.

ונתן משקל לאוים, אך באופן מידתי המביא את מכלול השיקולים האמורים במסגרתו.

11. להלן התייחסות לענישה אשר הוטלה בעבירות דומות, ומובן כי יש לאבחן את ההחלטה בהתאם לנסיבות מסוימות של כל מקרה.

בפסקה להלן, לא נזכרים איומים כפי האיוומים אשר אוים הנאשם, כאמור, לאיומים אלו ינתן משקל בקביעת אשמו של הנאשם, וכפועל יוצא מכך, קביעת מתחם העונש ההולם, אך המשקל יהיה מידי ותוך איזון אל מול העובדה שהאיומים לא היה מידי, ולנאמן הייתה האפשרות לסכלו, בפרט על רקע תפקידו.

ע"פ 3927/16 **מ"י נ' בר זי** (23.2.2017) (ערעור על גזר דין של מותב זה). המשיב אשר היה סוחר, הורשע על פי הודהתו בביצוע שלוש עבירות של קבלת שוחד ע"י עובד ציבור, שלוש עבירות של מרמה והפרת אמון, ושלוש עבירות של קשרת קשר לפשע, ועבירה של הכנסת ציוד קצה רט"ן בבית הסוהר.

מדובר היה בשלושה איושיםם אשר התייחסו לשמנוה מקרים בתקופה של שנתיים והחפצים שהוברכו יועדו לשלווה אסירים שונים. נקבע מתחם עונש הולם בין 9 ל - 18 חודשים מסר בפועל, והוא הוחלט בגזר הדין על ירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם, והואטו 6 חודשים מסר לRICTO בעבודות שירות, קנס וצו מב奸.

בערעור התייחסות לחומרה הימרה שבבעירט לקיחת שוחד ע"י עובד ציבור, נקבע כי מעשיו של המשיב, סוחר, איש מערכת אכיפת החוק, חמורים, והוא הפר באופן חוזר ונשנה את החוק והכללים שעל אכיפתם הוא מופקד, ובעור בצע כסף הבריח לאסירים פריטים אסורים. צוין כי אין מדובר במעידה חד פעמי אלא בשמנוה מקרים נפרדים של הברחת פריטים בשלושה אסירים שונים, אחד מהם באגן סגור, על פני תקופה של יותר משנהיים, והפריטים היו גם בעלי פוטנציאל נזק ממשי, משקאות אלכוהוליים, תחלפי סם וטלפון סלולרי. נקבע כי מתחם העונשה שקבע בית המשפט המחווי אינו הולם, וכן כי לא היה מקום לרדת אל מתחת למתחם משיקול שיקום. עונשו של המשיב הועמד על 12 חודשים מסר לRICTO בפועל, וזאת בהתחשב בהלכה שאין דרך של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם.

מדובר בנסיבות חמורות יותר מעוניינו של הנאשם כאן, מעשים רבים יותר, אל מול מספר אסירים גדול יותר, עם פריטים שונים ובuali פוטנציאל נזק חמור יותר, ומדובר בפרק זמן ארוך יותר משמעותית.

ע"פ 9598/16 **קטיש נ' מ"י** (13.7.2017) (אליו הפנו ב"כ המאשימה). המערער אשר היה סוחר הורשע על פי הודהתו בכתב אישום הכלול 4 אישומים, על פי האישום הראשון, גם שבתחלת סירב המערער להצעת אסיר לשוחד כספי תמורה החדרת חפצים אסורים ושם מסוכן אל תוך כותלי בית הסוהר, משנקט האסיר בלשון של איום כי מותב לumarur לשוף עימו פועלה שהוא יגרמו לו "מצבים לא נעימים" הוא הסכים להצעה, והשניים קשו קשר לביצוע פשע. המערער הורשע במסגרת 4 האישומים בביצוע עבירות קשר לפשע, שלוש עבירות קבלת שוחד על עובד ציבור, שלוש עבירות אספקת סם מסוכן, עבירת ניסיון לאספקת סם מסוכן, ו- 4 עבירות של הכנסת והחזקת של חycz אסור מסוכן לבית הסוהר. נקבע מתחם עונש הולם בין 20 ל- 54 חודשים, והואטו עונש מסר בפועל של 18 חודשים, לאחר שנקבע כי יש הצדקה לסתיה קלה לקוala ממתחם העונש ההולם. הערעור נדחה.

גם כאן מדובר במספר אירועים רב יותר, מספר עבירות גדול יותר, והעברות של סמים וקבלת כספים בהיקפים גדולים יותר.

ע"פ 8758/15 **כרמל נ' מ"י** (23.3.2016) (אליו הפנתה ב"כ הנאשם). המערער ניצל תפקידו כקצין מתנדבים במשמר הגבול וקיבל מאזרחים שוחד בחמשה מקרים בתמורה להבטחה שישגור תיקים פליליים כנגדם, או בתמורה להבטחה שינפיק אישורי כניסה לישראל. מדובר היה בחמשה אישומים, והמערער הורשע בחמש עבירות שוחד, ובעבירות מרמה והפרת אמון. בגזר הדין נקבע מתחם עונש הולם בין שנה לארבע שנים מסר, והואטו עונש הכלול 18 חודשים מסר בפועל.

הערעור נדחה, ונקבע כי ענינו של המערער אינו חורג ממדיניות הענישה, תוך שבפסק דין מפורטת ענישה אשר הוטלה בעניינים אחרים, באחד מאסר בפועל ל- 18 חודשים בגין 6 עבירות שוחד, בשני מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים בגין 5 מעשי שוחד, ובאחד נוספת מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לאחר התחשבות בשיקולים מיוחדים לקולא, בגין 10 עבירות שוחד.

גם כאן מדובר במספר עבירות רב יותר מבעניינו של הנאשם, ובסיכום ונסיבות אשר יש בהם חומרה העולה על עניינו של הנאשם.

רע"פ 4184/15 **מירوت מח'ול בקלה נ' מ"י** (18.6.2015) - הורשעה המערערת בעבירות של ליקחת שוחד, קבלת דבר במרמה והפרת אמונים, כאשר בעודה עובדת כפקידה באגף השומה והגביה בעירייה, פעללה להפחיתה ו"העלמה" של חובות ארוננה לתושבים בסכום מצטבר של 777,268 ₪ וקיבלה תמורה כספית לפועלותיה בסכום מצטבר של 125,000 ש"ח. בהמה"ש השלום הטיל עליה 5 חודשים מאסר ואלו הוחמרו ל- 11 חודשים מאסר במסגרת ערעור לביהם"ש המחויז. בהמה"ש העליון דחה את בקשה רשות הערעור וקבע כי אין מדובר בסטייה קיצונית בענישה, מה גם שהינו בטוויה שהוסכם בהסדר הティיען.

רע"פ 3352/06 **אליעזר בזגלו נ' מ"י** (12.6.2008) - הורשע המערער בעבירות שוחד כאשר בהיותו פקח עירוני קיבל סכומי כסף של 1,000 דולר מדי חודש בתמורה לסייע למקום ליווי מפני פעילות משטרתית, במשך כ- 8 חודשים, והוטלו עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. הערעור ובקשה רשות הערעור נדחו.

בע"פ 6916/06 **ארמן אטיאס נ' מ"י** (29.10.2007) - הורשע המערער בעבירות שוחד מרמה והפרת אמונים כאשר בהיותו מנהל במחאלקת הבניה בעירייה, קיבל כספים מלוקחות לקידום ענייניהם במחאלקה וקידום טיפול בлокחות אשר היו שייכים לבנו, והוטלו עליו 7 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט עליון הדגיש כי מדובר בעבירה שלרוב לממצעה אין הרשעות קודמות, יש חשיבות לשיקולי הרתעה, והערעור נדחה.

מכל האמור, ניתן ללמוד כי הענישה הנוגעת בעבירות שוחד, כוללת מנעד הקשור במספר העבירות ובנסיבות הביצוע.

לאור חומרת העבירות, העובדה שאין מדובר במקרה ייחיד, ולאור תפוקתו של הנאשם אשר במסגרת ביצוע העבירות הוא הפר את האמון אשר ניתן בו במוגרתו, סבורני, כי אל מול המשקל אשר יש לסתות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, צריך היה מתחם העונש ההולם להתחילה ברף של 12 חודשים מאסר בפועל.

ואולם, כאמור לעיל, יש להביא במסגרת השיקולים, לאור סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, את האיומים אשר הופנו כלפי הנאים. הנאשם כמה פעמים סירב, ואיומים אלו היו איומים שלא היו אך כלליים, אלא התייחסו באופן ספציפי לנאים, לבתו שבוגן הילדים ולרכשו, תוך שברור כי המאים אכן יודע את הפרטים שהזיכר. מנגד, המשקל אשר יש לסתות אשר יש לאוים זה צריך להיות מידתי, הוαιיל והנאים יכול היה לנתקוט באמצעות אחרים, כפי שמצופה מהם במסגרת מילוי תפקידו.

מכל האמור, אני מוצא כי מתחתן העונש הולם לעבירות אשר ביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל מאסר בפועל בין 9 ל - 30 חודשים, ובפרק התחתון יכול המאסר להיות מרוצה על דרך של עבודות שירות.

תסקרי שירות המבחן

12. הוגשו שני תסקרי שירות מבanon, אשר יפורטו להלן בתמצית בלבד, בשל צנעת הפרט.

התסקר הראשון מפרט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שהינו נשוי ואב לילדה, שירות שירות צבאי מלא, מחצית מהשירות בתפקיד לוחם והמחצית השנייה כטבח על מנת לעבוד ולסייע כלכלית לבתו. הנאשם תיאר נסיבות אישיות ומשפחתיות בילדותו הכוללות אלימות האב.

צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא מודה ולוקח אחריות, ומציין כי האסיר אשר מופיע בכתב האישום שיתף אותו כי הוא יודע עליו פרטים אישיים ומשפחתיים, ופירט פרטים אשר עוררו בנאשם חשש ותחושת חוסר מוגנות על חייו וחיה משפחתו, והוא אסיר ביקש ממנו להכנס עבורי סמים לכלא, ובשל החשש לבני משפחתו, עשה בבקשתו של האסיר מספר פעמיים כמתואר בכתב האישום.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי החליט שלא לפנות לקצין המודיעין, מחשש כי הדבר יתגלה לאסירים אשר עלולים היו למשמש את אiomיהם לפגיעה במשפחה.

הנאשם תיאר לשירות המבחן והבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם, ושיתף בתחושים הבושא שהוא חש כתוצאהה מבחירותיו, בנוסף לתחושים של חוסר אמון במערכת בה עבד.

שירות המבחן התרשם מהבעת החרטה של הנאשם מהבנתו את חומרת מעשיו והפגיעה בו, באחרים ובמערכת בה עבד, וכי ההליך הפלילי הנוכחי מהווע עבורי גורם הרתעה, בושה ואכזבה רבה.

שירות המבחן ראה לנכון לאפשר לנאשם הזדמנויות להשתלב בתהליך טיפולו בקבוצה המיעדת לעוברי חוק בתחום המרמה, על מנת לצמצם את רמת הסיכון הנש��ת מאופי עבירותו, והמליץ על דחית הדין בחודשים הקרובים הנאשם יחל שיילבו בקבוצה, ולאחר מכן יוגש תסקר משלים.

בתסקר השני מיום 17.1.21, מתאר שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחיה עמד בקשר רציף עם הנאשם, ולאור תפוסה מלאה בקבוצה אליה הוא מיעוד, טרם שולב בה, ועל כן הגיע למפגש פרטני אצל קצינת המבחן המנהה את הקבוצה, ומהשיכחה עלה כי הוא עסוק בהשלכות העתידיות של גזר הדין ומתקשה בשלב זה להתפנות רגשית להליך קבוצתי, על אף רצונו בכך.

עם זאת, שירות המבחן מעריך כי כאשר הנאשם יהיה בוודאות לגבי גזר דיןו, הוא יוכל להתפנות ולעורר התבוננות פנימית מעמיקה בחלוקת אשר ישיעו לו בהבנת המניעים להתנהגותו ולשינוייה.

ביחס לענישה, מעריך שירות המבחן כי הטלת מאסר בפועל הינה ענישה אשר טוביל למחרירים נוספים עבור הנאשם, בעיקר אישיים ורגשיים, במיוחד לאחר שהוא שימש כסוחר וכעת מצוי עצמו בצדו השני, כאסיר.

שירות המבחן סבר כי לצורך הפנית הנאשם לתהליך טיפול נכון כי תוטל על הנאשם ענישה אשר לאחראית "תקן" ויפחת הלחץ וחוסר הוודאות בו הנאשם שווה, לאור זאת ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבנן לתקופה של שנה, במהלך אותה תקופה יושלב הנאשם בטיפול, ולאחר חומרת העבירה, ממליץ שירות המבחן על ענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות.

הענישה

13. הנאשםolid 5, נעדך עבר פלילי. התמונה העולה מتسקירי שירות המבחן הינה של מי אשר ניהל אורח חיים נורמלי. הנאשם מקבל אחריות מלאה.

בדביו לשירות המבחן ציין הנאשם את החשש ותחששות חסר המוגנות על חייו וח'י משפחתו, אשר עוררו בו הדברים שנאמרו ע"י האסיר, אשר אמר שהוא יודע עליו פרטים אישיים ומשפחתיים, והציגו את החשש לבני משפחתו.

ה הנאשם הוסיף בדבריו לשירות המבחן כי החלטת שלא לפנות לקצין המודיעין מחייבת כי הדבר יתגלה לאסירים העולאים למשש את איזיהם לפגיעה במשפחה.

שירות המבחן התרשם מהבעת החקרה של הנאשם, ומהבנתו את חומרת מעשיו.

שירות המבחן ממליץ על הטלת צו מבנן לשנה, ועל ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות.

בעבירות אלו יש לתת משקל להרעתם הרבים. מתן המשקל לשיקול זה שמשמעותו הינה כי על הענישה להיות מעל הרף התמחון, ואולם זאת לאחר שנשקל מלאו מכלול הנسبות ונשקלים מלאו שיקולי הענישה.

לאחר שנבחנו טענות הצדדים, וכלל הנسبות והנתונים דלעיל, אני מוצא לנכון שלא להחמיר עם הנאשם מעלה הרף התמחון של המתחם.

אני מוצא לנכון לתת משקל לנسبות האישיות של הנאשם, העולות מتسקירי שירות המבחן, כמפורט לעיל, לעולה

מהמוצגים אשר הוגשו נ/1 ו/2, אשר הינם תעוזת הצעינות ותעוזת הערכה על תפקודו ועל מעשה שעשה במהלך עבודתו, ואשר בזכות מקצועיותו ונחישותו, סוכל ניסיון פגעה עצמית של אסיר.

לצד זאת, ובשים לב לכך שמדובר בעבירות אשר כללו קבלת תמורה, יש להטיל קנס.

בנוסף, בהתאם להמלצת שירות המבחן, יוטל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

הוגשה חוות דעת ממונה חיובית.

14. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשין הבאים:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. תקופת מאסרו תרצחה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאם חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמיר בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

ה הנאשם יתיצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 22.4.11, כאמור בחוות דעת הממונה.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום עברו על עבירה נוספת לפי הורשע.

צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם. הנני מחיב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר לנאם כי אם לא יקיים צו זה ניתן היה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.

קנס - קנס בסך 10,000 ש"ח או מאסר למשך 50 ימים תחתיו; הקנס ישולם בגין 10 תלמידים חדשים שווים ורצוים. התשלום הראשון ישולם תוך 30 יום מהיום ויתר התשלומים מיידי 30 يوم לאחר מכן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשפ"ב, 31 ממרץ 2022, במעמד הצדדים.